



Transparentnost Srbija
Transparency Serbia

Transparentnost Srbija

pregled aktivnosti za period

18. - 24. mart 2017. godine

Bilten broj 12/2017





Sadržaj:

Aktivnosti	2
Pod lupom.....	3
Odnos Vlade Srbije prema odlukama kosovskih vlasti	3
Krivična odgovornost zbog nerešavanja predmeta	3
Od čega REM štiti građane.....	5
Saopštenja.....	7
Sporni i zakasneli konkursi za direktore javnih preduzeća	7
Inicijative i analize.....	9
Obavezni javni konkursi	9
Antikorupcijsko savetovalište ALAC.....	10
Diskriminacija udruženja.....	10
Medijski konkursi	10
Mediji	11
Propao i drugi pokušaj izbora direktora Agencije za borbu protiv korupcije	11
Osmatranje i snimanje	12





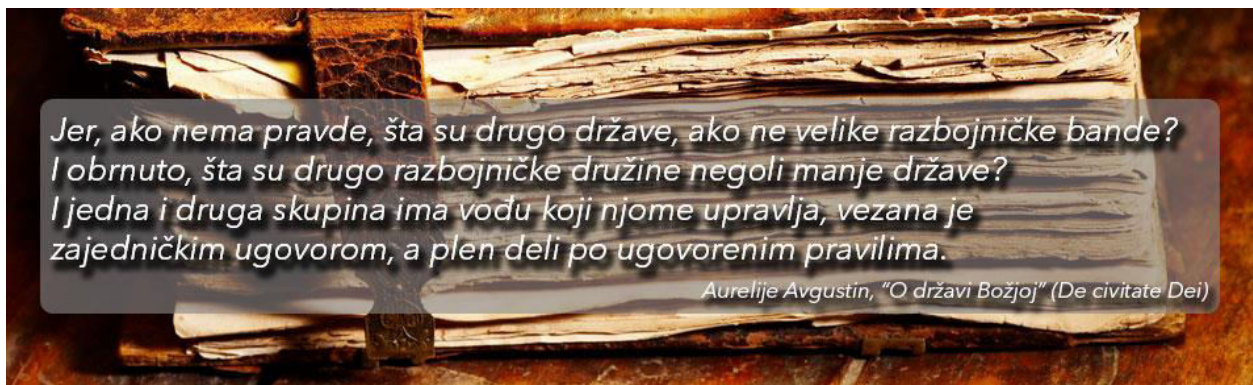
Aktivnosti

Transparentnost Srbija u okviru projekta u kome analiziramo kontrolu državne pomoći, odnosno svrsishodnost državne pomoći, pokušava da utvrdi da li postoji podzakonski akt na osnovu kojeg davalac pomoći utvrđuje da li su ostvareni željeni rezultati. Iz Ministarstva finansija prošle nedelje dobili smo odgovor da Odeljenja za kontrolu državne pomoći nema podatke o aktu koji reguliše tu oblast, dok smo iz Ministarstva privrede dobili odgovor da se tražena informacija, prema njihovom saznanju, nalazi u Ministarstvu finansija.

U okviru monitoringa izborne kampanje pripremamo podatke o funkcionerskoj kampanji, analizu kako se ona preslikala u centralne informativne emisije TV stanica koje smo obuhvatili uzorkom i kako su kandidati za predsednika bili predstavljeni na naslovnim stranicama dnevne štampe.

Antikorupcijsko savetovalište (ALAC) Transparentnosti Srbija je tokom protekle nedelje primilo 17 poziva na besplatni broj 0800 081 081, a još 16 slučajeva je otvoreno na osnovu informacija dobijenih na mejlove ts@transparentnost.org.rs i c.savetovaliste@transparentnost.org.rs, poštom, lično (Pamotićeveva 31/III) ili pronađenih na internetu i u pres klipingu. Nekoliko slučajeva predstavljamo u posebnoj rubrici u Biltenu. Takođe, i ovog puta smo izdvojili jednu inicijativa koju smo uputili nadležnima na osnovu iskustava Savetovališta.

Na našoj [Facebook stranici](#), ove sedmice smo objavili sedam tekstova, komentara i linkova u vezi sa korupcijskim i antikorupcijskim temama i aktuelnostima. [Na sajtu](#) smo objavili sedam tekstova, analiza, saopštenja. U protekloj sedmici objavljeno je 57 vesti ili priloga o aktivnostima naše organizacije ili vesti u kojima su citirani stavovi predstavnika TS.



Prenosimo izbor tekstova koje smo objavili u prethodnoj sedmici:



Pod lupom

Odnos Vlade Srbije prema odlukama kosovskih vlasti

22. mart 2017.

Vlada Srbije objavila je u Službenom glasniku odluku kojom se poništava odluka kosovskih vlasti o preuzimanje imovine Srbije. Pun naziv tog akta je "Odluka o poništavanju svih pravnih posledica akata i radnji privremenih institucija samouprave u Prištini koji se odnose na neosnovano oduzimanje imovine Republike Srbije".

Kada se pročita odluka, jasno je da i dalje ostaju bez odgovora neka [pitanja koja smo postavili u petak](#). Jedno od najvažnijih jeste pitanje priznavanja akata „institucija u Prištini“ od strane države Srbije. Naime, kao što su ovom odlukom svi potencijalni kupci imovine Republike Srbije koja se nalazi na Kosovu, makar hipotetički upozoreni da ih Srbija neće smatrati savesnim sticaocima, bilo bi veoma dobro kada bismo znali kakav je stav države Srbije o validnosti zakona, uredbi, sudskih i upravnih odluka koje donose organi vlasti na Kosovu, od 1999. do danas, a posebno u periodu od 2008.

Zanimljivo je da se odluka, ni nakon objavljivanja u Službenom glasniku, i dalje ne može naći [na stranici Vlade](#) gde su objavljene odluke usvojene na sednici od 17. marta 2017.

Ceo tekst odluke dostupan je na sajtu TS: <https://goo.gl/KYo9RF>

Krivična odgovornost zbog nerešavanja predmeta

20. mart 2017.

Poverenik za informacije od javnog značaja, Rodoljub Šabić, pisao je nedavno vrhu tužilačke hijerarhije u Srbiji, Zagorki Dolovac i to [pismo](#) podelio sa javnošću.

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности



Тел: +381 (0) 113408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 073-05-376/2017-01

Датум: 17. 3.2017. године

РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
и/р гђа Загорка Доловац, републички јавни тужилац

Немањина 22-26
11000 Београд

Поштована гђо Доловац,

Повод за ово моје обраћање Вама је допис Вишег јавног тужноца у Београду, који сам јуче примио, а чију копију Вам достављам у прилогу.

Наведени допис садржи инсинуације о некаквом, нејасно којем кривичном делу које сам наводно ја починио недоношењем решења по жалби у законом предвиђеном року од 30 дана, а завршава се нечим што се објективно не може разумети другачије него као претња, односно недопустив покушај да се утиче на мене у својству лица које представља институцију Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

Povod je bio dopis kojim beogradski Viši javni tužilac obaveštava Poverenika da će postupiti po njegovom rešenju i dostavi informacije tražiocu, koje je bilo praćeno pretnjom da će ispitati da li ima elemenata krivičnog dela u tome što je Poverenik doneo rešenje posle isteka zakonskog roka. Šabić na ovo traži „da Viši javni tužilac u Beogradu, ako je u stanju, artikuliše odgovarajući optužni akt za "neko krivično delo" i podigne ga pred nadležnim sudom protiv mene, ili da se ubuduće uzdrži od krajnje nekorektnih insinucija i pretnji koji su potpuno neprimereni normalnim odnosima između državnih organa i kojima se urušava, pre svega, ugled samog Javnog tužilaštva“.



U dopisu Poverenik takođe ukazuje na to da po žalbama rešava posle isteka zakonskog roka zbog njihovog velikog broja i manjka zaposlenih. Od ove objektivne okolnosti, još je bitnije pravno stanje stvari – podnosilac zahteva, kada istekne zakonski rok koji Poverenik ima za rešavanje po žalbi ima mogućnost da pokrene upravni spor zbog „ćutanja uprave“. Istina, ni to ne bi bilo od velike pomoći, pošto Upravni sud takođe dobija veći broj tužbi nego što može da reši, pa se na odluke neretko čeka mesecima.

Pravo na pristup informacijama je u ovom slučaju bilo ugroženo dva puta. To pravo je uskratilo Više javno tužilaštvo u Beogradu time što nije dostavilo traženu informaciju, kako se pokazalo, neosnovano. Upravo je to uskraćivanje bilo uzrok svih potonjih problema. Iz objavljenih dokumenata se ne vidi šta je bio predmet zahteva i koji su bili razlozi za prvobitno uskraćivanje. Odgovornost beogradskog VJT za neosnovano uskraćivanje informacije bi bila veća ukoliko je već postojala praksa odluka Poverenika u sličnim situacijama koja je tužilaštvu poznata. Tek zatim, zadovoljenje prava na pristup informacijama bilo je ugroženo dugim postupanjem po žalbi. Obe situacije su, kao što vidimo obuhvaćene nekim pravilima postupanja – nezadovoljni tražilac informacije je imao mogućnost da se na rešenje VJT obrati Povereniku, a zbog nepostupanja Poverenika u propisanom roku, Upravnom sudu.

Nisu, međutim, sve situacije koje se odnose na rad državnih organa dovoljno uređene. Znatno veća mogućnost da dođe do zloupotrebe na štetu nečijih prava javlja se u situacijama kada ne postoje rokovi za postupanje niti organ kojem se nezadovoljna stranka može obratiti. Jedan od primera nepostojanja rokova za

postupanje, koji može da posluži kao odličan zaklon u slučaju odsustva volje da se primene zakonska ovlašćenja, jeste postupanje javnog tužioca po krivičnoj prijavi i razmatranje da li treba i bez krivične prijave pokrenuti krivični postupak protiv nekog lica.

Mehanizam odgovornosti postoji i u takvim slučajevima, ali se nalazi se u celosti u okviru tužilačke hijerarhije (obraćanje neposredno višem javnom tužiocu). Druga mogućnost je obraćanje disciplinskim organima Državnog veća tužilaca. Međutim, u oba slučaja je neizvesno da li bi odgovornost bila utvrđena jer ne postoji rok čije probijanje „pali lampicu“ i predstavlja pokazatelj da nešto nije u redu, bilo sa mogućnostima organa da reši predmet ili sa voljom da to učini.

Na kraju, može se primetiti da se, slučajno ili ne, upravo za Više javno tužilaštvo u Beogradu u poslednje vreme vežu ozbiljne sumnje da u nekim „politički osetljivim“ predmetima nije ispunilo svoju zakonsku obavezu. Tako, gotovo godinu dana nakon bespravnog rušenja i lišavanja slobode građana u Hercegovačkoj ulici, u beogradskoj Savamali, nakon čega je policija odbila da interveniše i nakon što je o postupanju državnih organa u tom slučaju [izveštaj](#) sastavio Zaštitnik građana, a predsednik Vlade [označio](#) „vrh gradske vlasti“ kao vinovnike rušenja VJT ne saopštava ništa o napretku istrage, niti o tome da li su kao svedoci saslušani označeni gradski rukovodioci ili čelnici drugih državnih organa koji su se o ovom pitanju oglašavali u javnosti.

Od čega REM štiti građane

20. mart 2017.

Savet Regulatornog tela za elektronske medije je zabranio jedan od promotivnih spotova za kandidata Aleksandra Vučića. Prema [mišljenju](#) Saveta REM, to što se na kraju spota čuje uzvikivanje sa stadiona „Vučiću, pe...!“ znači povredu čl. 6. stav 3. Zakona o oglašavanju u kome se precizira da „oglasna poruka ne sme da sadrži izjave ili vizuelno predstavljanje koje se može smatrati uvredljivim“, „bez obzira što je u konkretnom slučaju, u spotu predsedničkog kandidata, skandiranje potpuno individualizovano“.



Ovo objašnjenje je veoma čudno. Kako se navodi u saopštenju REM, postupak je pokrenut „na osnovu reakcija jednog broja nevladinih organizacija koje se bave zaštitom prava LGBT populacije“. Međutim, u odluci nema ni traga zaštite interesa te populacije, REM nije zabranio reklamu, npr. uz obrazloženje da se štite homoseksualci od upotrebe termina koji mnogi od njih smatraju uvredljivim. Naprotiv, Savet REM ističe da je uvreda individualizovana, to jest da se odnosi na kandidata Vučića direktno. Ako su spotom, kao što tvrdi REM, bili povređeni samo interesi samog Aleksandra Vučića, dolazimo do apsurdna. Čak i one uvrede koje predstavljaju krivično delo u Srbiji se ne

gone se po službenoj dužnosti, već samo ako uvređeni podnese privatnu tužbu. S druge strane, ovde imamo situaciju u kojoj REM štiti od uvrede protivno volji uvređenog!

To što se desio apsurd, ne znači da je postupanje REM nezakonito. Naprotiv, navedeno skandiranje se van svake sumnje „može smatrati uvredljivim“, a zakon zabranjuje takve poruke, bez obzira na to šta o tome uvređeni misli. Međutim, ova revnosnost REM u primeni Zakona o oglašavanju je dobar povod da se podsetimo još nekih zabrana koje važe i za reklamne oglase u kampanji.

Tako, da su se članovi Saveta REM spustili samo jedan stav niže (član 6. st. 4.), videli bi da „oglasna poruka mora da bude istinita“ (što je, recimo, trebalo proveriti u istom spotu, kada je reč o podacima o zapošljavanju, izgrađenim putevima i slično). U članu 8. su mogli pročitati da je zabranjeno da oglasna poruka podstiče diskriminaciju po bilo kom osnovu. Za tekuću i svaku drugu kampanju je naročito zanimljiva zabrana „obmanjujućeg oglašavanja“ iz člana 11. To je „oglašavanje koje na bilo koji način, uključujući način prikazivanja, obmanjuje ili je verovatno da će obmanuti primaoca oglasne poruke, koje zbog takve obmanjujuće prirode može da utiče na njihovo ekonomsko ponašanje ili koje zbog toga škodi ili je verovatno da će naškoditi konkurentu oglašivača“. Slično tome, pravila postoje (član 14) i kada se vrši „uporedno oglašavanje“, to jest „oglašavanje kojim se, posredno ili neposredno, identifikuje konkurent“. Malo koja predizborna reklama bi mogla da prođe ozbiljnu proveru doslovnog poštovanja svih ovih normi. Zabrana jedne reklame je otvorila obilje pitanja – zbog čega REM na sličan način ne ispita i sve ostale spotove koji su do sada emitovani?



Šire gledano, bilo bi razumno da se konačno otvori pitanje političkog oglašavanja i da se ono uredi na sistemski način, a ne primenom pravila koja su pisana za oglašavanje komercijalnih proizvoda.

Od svega što je REM uradio ili nije uradio u kontroli spotova, ipak je nelogičnije [saopštenje](#) Socijalističke partije Srbije povodom ove zabrane.

Tu se, za početak tvrdi da se REM poneo „kao ideološka komisija iz vremena staljinističkih čistki “. Zatim se kaže da „to i nije čudo kada se zna da su članovi REM uglavnom dosovci koji drugčije i ne umeju da se ponašaju, nego kao komesari, koji se, na ovaj način, direktno mešaju u kampanju, i to za račun svojih kandidata. Oni bi da opet u Srbiju vrate u vreme zabrana i moralno političke podobnosti “. U stvarnosti, od devet članova Saveta REM četvoro je izabrao sadašnji saziv Narodne skupštine, tokom 2016, u kojem SPS čini većinu. Sledeće dvoje izabrano je 2015/2016, kada je SPS takođe činio skupštinsku većinu. Preostala jedna trećina članova izabrana je u doba kada je na vlasti bila jedna od stranaka koje su sada u opoziciji, tokom 2011, ali je i tada na vlasti bila u koaliciji sa SPS!



U saopštenju SPS zaključuje sledeće: „ Upravo zato, ovaj skandal može da se reši samo na jedan način – ostavkom svih članova REM “. Naprotiv, osim ostavke postoje i drugi, znatno primereniji načini za utvrđivanje odgovornosti. Na osnovu člana 16. Zakona o elektronskim medijima, „Narodna skupština može, na predlog najmanje 20 narodnih poslanika, razrešiti člana Saveta ako: 5) se utvrdi da je nesavesno i nepravilno radio, odnosno ako postoje razlozi za nedostojnost i ako zanemaruje i nesavesno ispunjava svoje obaveze što može dovesti do većih smetnji u radu Regulatora. Odluka o razrešenju člana Saveta smatra se usvojenom ako je za nju glasala većina ukupnog broja narodnih poslanika.“ Dakle, umesto pozivanja članova Saveta REM da podnesu ostavku, poslanička grupa SPS, koja ima 22 člana, može da podnese predlog za njihovo razrešenje i da pozove predsednicu Narodne skupštine da radi razmatranja tog zahteva zakaže sednicu.



Saopštenja

Sporni i zakasneli konkursi za direktore javnih preduzeća

23. marta 2017.

Transparentnost Srbija upozorava da pored „probijanja“ rokova za sprovođenje konkursa za direktore javnih preduzeća, postoje nerazjašnjena i potencijalno sporna pitanja u vezi sa poništavanjem konkursa koji su raspisani ranije.

Posle tri godine katastrofalnog učinka Zakona o javnim preduzećima (ZJP) iz 2012, u pogledu depolitizacije i profesionalizacije upravljanja, Vlada se početkom prošle godine odlučila da zakon promeni umesto da ga u celosti primeni. Međutim, ni dugi rokovi iz novog zakona se ne poštuju – ne samo da za 12 meseci nisu izabrani direktori u većini republičkih javnih preduzeća, već do isteka roka da se konkursi okončaju, 3. marta 2017, oni u nekim preduzećima nisu ni raspisani!

Tek krajem februara i početkom marta su raspisani konkursi za izbor 20 direktora, bez ikakvog objašnjenja o tome šta (ni)je rađeno u periodu od februara 2016.

Prema informacijama iz medija, Vlada je 20. marta usvojila odluku o sprovođenju još tri konkursa - za direktore EPS-a, Resavice i Srbijašuma. Ova najava je, međutim, pored kašnjenja sporna i po drugim osnovama. Naime, konkursi za direktore ova tri preduzeća već su bili raspisani (Za direktora Srbijašuma bio je raspisan u januaru 2015. godine, po starom Zakonu, dok su konkursi za direktore EPS-a i JPPEU Resavica raspisani u martu 2016. godine, po novom Zakonu i zakonski je obavezno bilo da se okončaju do 3. marta) .



foto: freeimages.com

Prema ZJP, konkursi se mogu okončati na samo dva načina - tako što će Vlada imenovati za direktora prvog sa liste koju utvrdi Komisija (član 41. i 42), ili tako što će Komisija utvrditi da nijedan kandidat na ispunjava uslove (član 45). U “Službenom glasniku” kao ni na internet prezentacijama Vlade, Ministarstva privrede i ovih javnih preduzeća, nismo pronašli informaciju o tome da su konkursi obustavljeni. Iako ne postoji dužnost objavljivanja takve odluke, to bi bilo značajno učiniti jer je upitno da li su bili ispunjeni zakonski uslovi.



GRČIĆ OSTAJE DA PODELI OTKAZE Vlada poništava konkurs za novog direktora EPS

Sladana Vukažinović, Bojana Anđelić | 16. 05. 2016 - 22:49h | [Komentara: 3](#)

Konkurs za direktora EPS, koji je raspisan 23. marta, po svemu sudeći, biće poništen, saznaje „Blic“.



ispunjava uslove, što je eventualno mogao biti zakonski osnov za poništavanje konkursa iz iz marta 2016. godine.

Naša organizacija je od Vlade zatražila podatke o tome da li je Komisija zasedala, kada je razmatrala prijave, kao i akt o poništavanju konkursa. Pored toga, smatramo da je potrebno razjasniti da li je prethodni konkurs valjano sproveden, a ako nije, ko će zbog toga snositi odgovornost.

Izvesno je da poništavanje javno objavljenih konkursa bez saopštavanja obrazloženja može podstaći spekulacije da se čeka na novi politički dogovor i prijavu direktora koji bi imao političku podršku, odnosno, da obeshrabruje one dobre kandidate koji takvu podršku nemaju. Transparentnost Srbija će nastaviti da prati najbitnije aspekte sprovođenja Zakona o javnim preduzećima, a nalazi će biti predstavljeni na konferenciji za štampu u maju ove godine.

Mediji su još u maju 2016. godine izneli nedemantovane tvrdnje da će konkurs za direktora EPS biti poništen, kao i komentar o kvalifikacijama prijavljenih kandidata za to mesto. Međutim, stručnost kandidata nije imao ko da razmatra na Zakonom propisani način, jer je formiranje Vladine Komisije za izbor direktora javnih preduzeća počelo tek u decembru 2016. godine. Vlada je 7. decembra imenovala predsednika i dva člana, dve nedelje kasnije skupštinski odbor je imenovao četvrtog, dok bi peti član trebalo da bude imenovan za izbor direktora u svakom pojedinačnom preduzeću.

Imenovanja petog člana Komisije su izvršena tek 20. ovog meseca i to samo za 8 od 20 raspisanih konkursa. Međutim, kako nije kompletiran izbor članova konkursne komisije za “EPS” i “Resavicu”, ostalo je nejasno ko je mogao da utvrdi da nijedan kandidat ne



Inicijative i analize

Obavezni javni konkursi

17. marta 2017.

Transparentnost Srbija pozvala je Agenciju za borbu protiv korupcije da izvrši analizu propisa koji regulišu imenovanje direktora u javnom sektoru i da predloži izmene kojima bi javni konkursi postali obavezni u svim sektorima.

U dopisu Agenciji, naveli smo da su istraživanje transparentnosti lokalne samouprave (LTI 2015), kao i pritužbe koje dobijamo od građana kroz Antikorupcijsko savetovalište ukazali da, za razliku od javnih preduzeća, izbor direktora na javnim konkursima nije na jedinstven način uređen u ostatku javnog sektora, posebno u vezi sa izborom direktora javnih ustanova. Iako je na primeru Zakona o javnim preduzećima moglo da se zaključi da normativna promena ne garantuje rezultate u praksi, ona jeste prvi korak kako bi se obezbedila veća transparentnost, smanjila mogućnost za trgovinu uticajem te kako bi se, kroz profesionalizaciju upravljanja, obezbedilo bolje raspolaganje javnim resursima.

Zbog sveta toga smatramo da bi bilo dobro da Agencija, u okviru svojih nadležnosti, izvrši analizu odredbi Zakona o javnim službama i zakona koji posebno uređuju određene oblasti (zdravstvo, obrazovanje, socijalnu zaštitu, nauku, kulturu, fizičku kulturu, učenički i studentski standard, društvenu brigu o deci, socijalno osiguranje, zdravstvenu zaštitu životinja), uzimajući pri tom u obzir i analize koje su već izvršene ili planirane u okviru tačke 2.10. Akcionog plana za poglavlje 23 pregovora sa EU, i da inicira kod nadležnih ministarstava, Vlade Srbije i Narodne skupštine Republike Srbije da se propisi dopune uvođenjem obaveznog sprovođenja javnih konkursa za izbor direktora i odredbi koje bi regulisale obavezu objavljivanja dokumenata nastalih u postupku izbora direktora.

Cela inicijativa može se preuzeti [sa sajta TS](#).



Antikorupcijsko savetovalište ALAC

Prenosimo dva slučaja otvorena u našem Antikorupcijskom savetovalištu:

Diskriminacija udruženja

Našoj organizaciji dopisom se javilo ekološko udruženje iz Vojvodine koje ukazuje na nekorektan odnos i moguću diskriminaciju od strane lokalne samouprave. U dopisu se, na primer, navodi da ekološko udruženje jako retko dobija sredstava na konkursima od opštine, te da je u odnosu na druga udruženja diskriminisano, da postoji namera da se ukloni objekat u kojem se nalazi sedište udruženja. Dalje se kao primer navodi da je u prošloj godini dobilo 25 hiljada dinara sredstava, ali i da im je naloženo da plate lokalnu komunalnu taksu u iznosu od 48 hiljada dinara, i to prema koeficijentu koji se određuje za profitabilnu delatnost. Uz navođenje još nekoliko primera diskriminacije, navodi se da se udruženje obratilo svim institucijama koje smatra za relevantnim u rešavanju slučaja. Naša orgnaizacija će pokušati da pribavi što više podataka kako bi utvrdili da li postoji određena diskriminacija prema udruženju za zaštitu životne sredine.

Medijski konkursi

Dobili smo i zanimljivu prijavu u vezi sa izborom članova komisija za ocenjivanje projekata na konkursima sufinansiranja medija, koje su raspisale opštine Nova Varoš i Knjaževac. U pitanju su situacije u kojim se smatra da se u komisije imenuju lica koja se ne mogu svrstati u ono što je zahtevano - medijski stručnjak, te da su u ovim slučajevima u pitanju lica zaposlena u Odeljenju za privredu I lokalni ekonomski razvoj (opština Nova Varoš) i šef kabineta predsednika opštine (Knjaževac). Smatra se da je ovakva praksa i primena u suprotnosti sa Zakonom o javnom informisanju i medijima, kao i Pravilnikom o sufinansiranju projekata ta ostvarivanje jvnog interesa u oblasti javnog informisanja.



Mediji

Propao i drugi pokušaj izbora direktora Agencije za borbu protiv korupcije

Blic, Nataša Latković, 22. mart 2017.

Agencija za borbu protiv korupcije ni iz drugog puta nije izabrala novog direktora. Članovi Odbora ponovo nisu uspjeli da se saglase oko kandidata koji bi u narednih pet godina vodio Agenciju, piše "Blic".

List prenosi da je ovakav ishod bio donekle i očekivan, iako je za direktorsku poziciju konkurisao 21 kandidat. Naime, prema saznanjima Blica, za četiri člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, od starta je favorit bila Ljiljana Blagojević, bivša savetnica Nikole Selakovića, dok je za dva njen izbor bio neprihvatljiv zbog slabih referenci i proseka na fakultetu od 6,51.

Blagojevićeva se, inače, prijavila i na prošlom konkursu, ali nije dobila neophodnu podršku od najmanje pet glasova. - Direktora Agencije sledeći put biraće novi Odbor - kažu za "Blic" nezvanično u Agenciji za borbu protiv korupcije.

Kako saznaje "Blic", sednica Odbora trajala je duže od pet sati, a razgovori sa kandidatima nisu ni obavljani.

Osim Blagojevićeve, prijavilo se još pet kandidata koji su učestvovali i na prethodnom konkursu. Među njima je i Biljana Pavlović, nekadašnja državna sekretarka u Ministarstvu pravde, koju je Viši sud proglasio krivom za mobing, a kandidat je bio i Željko Ivanji, nekada visoki funkcioner URS-a, a zatim i SNP Nenada Popovića. Za fotelju direktora konkurisao je i Dragutin Radosavljević, bivši direktor Poreske uprave, kao i Radan Ilić, zamenik direktora KBC Niš, koji je bio član G17 plus. Za čelnu poziciju Agencije konkurisao je i Slavko Davitković, Živa Novaković, sudija Prekršajnog apelacionog suda, advokati Gordana Božilović Petrović i Snežana Nešić. Na spisku kandidata bili su još profesor Dragana Radenković Jocić, sekretar Visokog saveta sudstva Majda Kršikapa, Ljiljana Matić, profesorka na Diplomatskoj akademiji...

Tanjug, međutim, prenosi da će Odbor nastaviti postupak izbora direktora, uprkos tome što 8. aprila ističe mandat četvoro članova odbora. Prema navodima tog medija, Odbor je na sednici u sredu ocenio da iz tehničkih razloga, zbog velikog broja prijavljenih kandidata, najverovatnije neće biti u mogućnosti da okonča postupak do navedenog roka. Sa kandidatima za direktora će tek biti obavljen razgovor.

Odbor Agencije već duže vreme ne funkcioniše u punom sastavu od devet članova, jer Skupština Srbije ne želi uopšte ni da razmatra predloge poverenika i zaštitnika građana, kao ni udruženja novinara, a tek treba da bude izabran član kojeg predlaže predsednik Srbije. Agencija će se, međutim, već od 8. aprila naći u još većem problemu, jer će u Odboru tada biti svega dva člana, a ostalima ističe mandat.

Propao i drugi pokušaj izbora direktora Agencije za borbu protiv korupcije

Nataša Latković | 22. 03. 2017 - 16:10h

Agencija za borbu protiv korupcije ni iz drugog puta nije izabrala novog direktora. Članovi Odbora ponovo danas nisu uspjeli da se saglase oko kandidata koji bi u narednih pet godina vodio Agenciju.





Osmatranje i snimanje

Južne vesti, 22. mart 2017.

Redakcija Južnih vesti obavestila je policiju da je nepoznata osoba u utorak uveče oko 19 časova iz automobila parkiranog u centru Niša video kamerom snimala urednika ovog internet portala Predraga Blagojevića, a kada je Blagojević pokušao da svojim telefonom fotografiše automobil, dala je gas i pobjegla. Južne vesti su policiji dostavile i fotografiju spornog „golfa 5“ i registarske oznake.

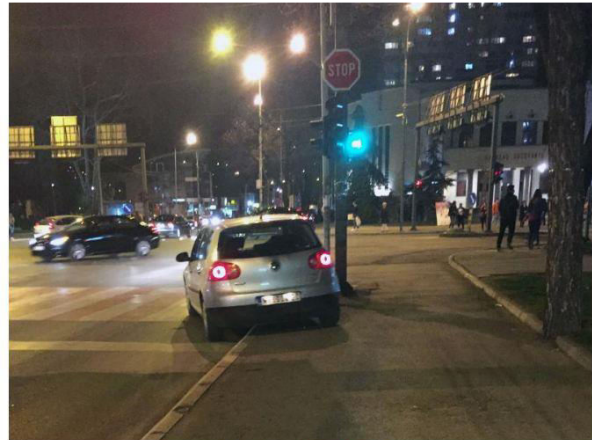
Blagojević je zbog „sumnji da je praćen, da mu se prisluškuju telefonski pozivi i da postoje problemi u komunikaciji sa predstavnicima međunarodnih institucija“, krajem decembra prošle godine tražio od Ministarstva unutrašnjih poslova zvaničnu informaciju da li je i zbog čega od 1. januara 2014. godine bio pod bilo kojom vrstom „prismotre“.

MUP je odbio da mu te informacije dostavi, uz obrazloženje da tražene informacije nose oznaku „strogo poverljivo“, a da je „u konkretnom slučaju utvrđen opravdan zakonski osnov“ za ograničenje prava na slobodan pristup ovakvim informacijama. Prema Zakonu o tajnosti podataka, oznaku „strogo poverljivo“ nose isključivo dokumenta čije bi objavljivanje moglo da izazove „tešku štetu po interese Republike Srbije“.

Južne vesti su nezavisan medij, koji se između ostalog bavi istraživačkim novinarstvom, odnosno temama vezanim za korupciju i drugu vrstu nepravilnosti u radu organa vlasti i javnog sektora u gradovima i opštinama na jugu Srbije.

Nepoznata osoba kamerom iz auta snimala novinara Južnih vesti

Autor: Redakcija Izvor: Južne vesti



Automobil iz koj je sniman Blagojević



IMPRESUM